

Forbud mod at colligere for fremmede Lotterier, saavel som mod de saakaldt Bæddes- og Lottospil her i Landet, ikke alene havde til Hensigt at værne om det danske Talletteriets Æneret, men at de ogsaa havde en velfærdspolitisk Hensigt. Naar nu den første Deel af Motiverne for disse Bestemmelser faldt bort, forekommer det Finantsministeriet, at det vilde være noget betænkeligt, aldeles at affee fra den velfærdspolitiske Side af Sagen, og derfor bleve begge de Forbud, som indeholdes i denne Paragraph, baade mod at colligere for fremmede Lotterier og mod Bæddes og Lottospil, holdte vedlige, uagtet det ikke kunde undgaae Opmærksomheden, at de Straffe, som ere fastsatte for Overtrædelsen, navnlig af de sidstnævnte Forbud, ere noget antiquerede, idet de ere overordentlig blodige, dersom de virkelig skulde komme til Anvendelse. Men Finantsministeriet fandt, at dets Opgave maatte være løst ved at holde det, som angaaer Belfærdspolitiet, in statu quo, overladende vedkommende Ministerium, hvis der maatte findes Anledning til Forandringer deri, da at foretage det i saa Henseende Fornødne. — Naar det nu er foreslaaet, at den sidste Passus af § 5 skulde udgaae, forekommer det mig, at dette Forslag ikke er ganske consequent; thi naar man vil gjøre det gjældende, at dette Forbud dog hovedsagelig ved sine haarde og strenge Bestemmelser sigtede til at værne om det danske Talletteriets Æneret, forekommer det mig, at det Samme kan siges om den første Passus af § 5, som forbyder at colligere for fremmede Lotterier; thi dette Forbud har vistnok ogsaa hovedsageligen havt sin Grund i at beskytte det danske Talletteri, og det forekommer mig derfor, at den af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) fremsatte Ansøelse, som ogsaa er tiltraadt af Udvalget, maatte føre til, at § 5 aldeles faldt bort. Vilde man tænke sig dette, eller at sidste Passus alene faldt bort, blev Forholdet det, at der slet ikke var nogen anden Straf for at indføre her i Landet et Talletteri for privat Regning, hvilket det dog slet ikke var utænkeligt, at nogle Collecteurer kunde enes om, end den sædvanlige Straf for Hazardspil, og det forekommer mig, at den høitærede Taler endogsaa antydede nogen Tvivl

om, at Domstolene vilde finde denne Straf anvendelig. Men selv om man antager med ham, at Domstolene vilde komme til et saadant Resultat, er det i al Fald dog vist, at der ikke mod saadanne Misbrug, mod et saafarligt Brud paa Belfærdspolitiet, som det vilde være at colligere for privat Regning, efterat det Kongelige Talletteri er ophævet, vilde være andre Straffemidler end de, der anvendes mod almindeligt Hazardspil. Om der dertil vilde være tilstrækkelig Betyggelse for de Privates Sikkerhed, eller om det ikke vilde være rigtigere, saaledes som af Regjeringen er foreslaaet, indtil videre at beholde de haarde Straffe, som ere fastsatte for at colligere for fremmede Lotterier og for Lotto- og Bæddespil, og saa afvente, om det maatte være Anledning til at modificere disse og gjøre dem til Gjenstand for et særligt Lovgivningsarbejde, dette skal jeg ganske henstille til Thingets Bedømmelse. Men jeg vil tillade mig at gjentage, at hvis der skulde flyde nogen Inconveniens af, at den sidste Passus af Paragraphen faldt bort, og Regjeringen maaskee vilde komme til at give provisoriske Straffebestemmelser, hvis dette Tilfælde skulde indtræde mellem tvende Rigsdagssessionser, da vil det i alt Fald ikke have manglet paa, at der fra Regjeringens Side i rette Tid er bleven gjort opmærksom derpaa, og derfor skal jeg henstille til den ærede Landsþingsmand, som har taget Initiativet til denne Ændring, om han ikke vilde foretrække til Sagens 3die Behandling, at redigere den fornødne, korte Bestemmelse, som fra Belfærdspolitets Standpunkt maatte ansees nødvendig for at værne mod saadanne Misbrug som de paaapegede, ledsaget af mere anvendelige Straffebestemmelser end de hidtil gjældende. Jeg troer ikke, at denne Sag er af saadan Banffelighed, at den ærede Landsþingsmand jo fuldkommen fyldestgjørende vil kunne gjøre det Forslag, som behøves, og naar man saa i denne finantstuelle Sag vedtog det Fornødne i denne Henseende, havde man hele Spørgsmaalet afgjort her under Æt.

Orsted: Jeg troer, at man med god Grund kan ffelne mellem Bestemmelsen i § 5 om, at Collection for fremmede Lotterier skal være forbuden, og den sidste Deel af Paragra-